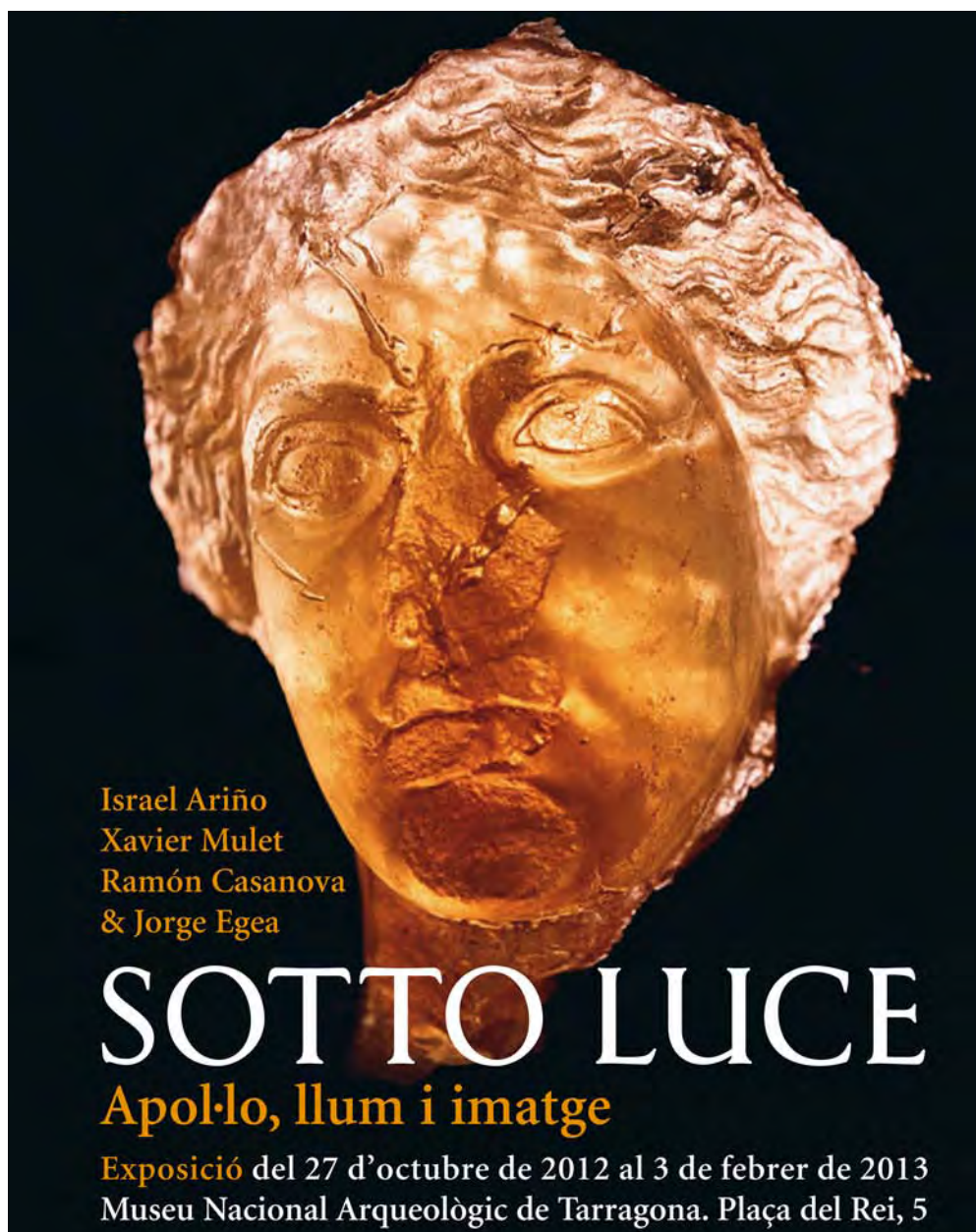

Israel Ariño
Xavier Mulet
Ramón Casanova
& Jorge Egea

SOTTO LUCE

Apol·lo, llum i imatge

Exposició del 27 d'octubre de 2012 al 3 de febrer de 2013
Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. Plaça del Rei, 5

DOSSIER DE PREMSA

Exposició **SOTTO LUCE** **Apol·lo, llum i imatge**

Del 27 d'octubre de 2012 al 3 de febrer de 2013

Museu Nacional Arqueològic de Tarragona
Plaça del Rei, 5
43003 Tarragona

Roda de premsa de presentació de l'exposició: Divendres 26 d'octubre a les 12 h

Inauguració: Divendres 26 d'octubre a les 19:30 h

Horaris:

Laborables de 9:30 a 18 h

Festius de 10 a 14 h

Dilluns: tancat

Visites guiades: Tots els diumenges a les 12 h (preu inclòs amb l'entrada del museu)

PRESENTACIÓ

La mirada de qualsevol museu arqueològic, per vocació innata i programàtica, s'adreça sistemàticament cap al passat. Però no per quedar-s'hi, sinó per instal·lar-lo en el present i per fer del document arqueològic –sigui quina sigui la seva naturalesa– un instrument al servei de la societat actual, ajustat conceptualment i formal a les seves necessitats i als seus requeriments.

Perquè això sigui així, cal explorar nous territoris i traçar nous camins cercant fórmules que facilitin un serè encaix entre passat i present.

L'edició 2012 d'SCAN ens ha ofert l'oportunitat de concretar un nou/vell/bell projecte, emprendre una nova "expedició" a la recerca d'una renovada expressivitat conceptual i formal que vol despertar emocions i, també, promoure reflexions. És, aquest, un terreny prou conegut pel MNAT, fruit d'una llarga trajectòria. Ho és, també, per als creadors autors de la proposta –Ramón Casanova i Jorge Egea (directors de l'equip The Crossing Lab) i Israel Ariño i Xavier Mulet– els quals han generat un discurs plural i integrat en el qual

instal·lacions de càmeres obscures múltiples i imatges fotogràfiques es fusionen per crear un ambient de reflexió sobre la llum i la imatge, partint de la iconografia d'Apol·lo que es conserva al Museu Nacional Arqueològic de Tarragona.

Sotto Luce. Apol·lo, llum i imatge és un projecte que pivota entorn del fenomen de la generació de la imatge en base a una especulació formal sobre la transcendental figura d'Apol·lo i dels seus vestigis –però també la seva aura– en la Tàrraco romana. Explorant en els límits d'allò fotogràfic, en el punt en el qual la imatge pren cos mitjançant els treballs experimentals realitzats per aquests quatre artistes en una complexa però serena combinació entre fotografia convencional, hibridació fotografia/escultura, fotografia sense càmera (*cameraless photography*), instal·lacions de càmeres obscures i elements escultòrics, que permeten a l'espectador endinsar-se en el fenomen de la imatge i interactuar amb ella.

És així com *Sotto Luce. Apol·lo, llum i imatge* esdevé una proposta. Una proposta que, quasi imperceptiblement, activa el visitant cap una actitud participativa, a la recerca de la “seva” llum, a l'encontre de la “seva” imatge. Una proposta que dóna també, doncs, al patrimoni clàssic l'oportunitat de seguir generant avui emocions i sensacions.

L'EXPOSICIÓ

SOTA LA LLUM D'APOL·LO

Ramón Casanova & Jorge Egea

Partint de l'escultura d'Apol·lo que conserva el MNAT (MNAT 470), ens interroguem sobre l'essència de la imatge. Transitem els límits de la fotografia, en les distintes densitats que s'estenen des del marbre, en el qual l'estàtua va ser esculpida, fins la subtileza del raig de llum que Apol·lo representa, que per nosaltres és l'origen d'allò fotogràfic.

En les nostres obres ens hem aproximat a aquesta pregunta essencial de la formalització de la imatge. Per això hem realitzat una sèrie d'experimentacions de les quals es recull una narrativa final.

En primer lloc, una sèrie d'imatges sobre el rostre i les identitats que es conserven en el propi MNAT, utilitzat *in situ* una càmera obscura construïda expressament, que ens permet produir negatius en paper de 40x40 cm.

En segon lloc, ens hem plantejat de quina manera la llum pot incidir segons les diferents materialitzacions del mateix cap del déu. Partint de la generació de rèpliques, la característica principal de les quals és la matèria i la seva opacitat o transparència, explorem la consistència d'allò matèric en la seva relació amb la llum.

Posteriorment, la indagació de l'acció directa de la matèria travessada per la llum sobre el material sensible ens ha portat a produir imatges de laboratori

sense càmera (*cameraless photography*), en les quals la imatge és fruit del contacte directe de la matèria rígida de l'estàtua amb la matèria sensible del paper fotogràfic.

El resultat d'aquestes experimentacions ha donat lloc a una doble generació: un conjunt d'objectes que expliquen part del procés d'investigació formal, i les imatges resultants d'aquest procés. Aquests objectes-màscares són pells, capes de matèria, que han fet la seva particular transformació fins a descobrir l'Apol·lo nu que conserven en el seu interior. Mentre que les fotografies resultants, són la fixació sobre paper d'aquestes pells, filtrades per la llum que travessa l'obscuritat de la càmera o del laboratori.

Per una altra banda, hem volgut recuperar l'aspecte tridimensional, i, fins i tot, tàctil, de la visió i dels processos d'aparició de la imatge. Per això hem creat dues tipologies d'instal·lació, que remeten a dos nivells de lectura diferent.

Un d'ells relliga la imatge a la materialització escultòrica, i a la pròpia forma del cap de l'Apol·lo del MNAT. Consisteix en l'elaboració d'unes escultures-càmera en la forma exterior de les quals s'interpreten el rostre del déu. Realitzades en argila de diferents qualitats i utilitzant l'esmalt ceràmic per a configurar la seva aparença final, aquest híbrid entre escultura i càmera obscura projecta en el seu interior imatges a temps real de l'escultura original en marbre.

Com a contrapunt, una instal·lació amb 57 caixes metàl·liques cilíndriques de 34 cm de diàmetre, com a càmera obscura múltiple, a través de les quals es projecta repetidament la imatge d'Antínous (MNAT 45406) – l'altre Apol·lo –, que a la vegada impedeix la visió directa del mateix, per la qual cosa l'espectador es troba davant la idea de la mediació de la càmera, que no és altra cosa que la mediació de la nostra pròpia visió.

EFÍGIES D'APOL·LO

Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012

Instal·lació de 4 càmeres-escultura

Terracotes esmaltades a partir del cap d'Apol·lo (MNAT 470) (Procedent del Fòrum de la Colònia de Tàrraco. Marbre blanc, 37 cm d'alçada. 25-50 dC. Museu Nacional Arqueològic de Tarragona)

APOL·LO-BACUS

Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012

Instal·lació d'1 càmera-escultura

A partir de l'estàtua d'una divinitat masculina, possible Apol·lo o Bacus. (MNAT TGG-14-04-2-1). (Procedent de la zona residencial de Tàrraco. Marbre blanc, 65,5 x 23 cm. Segle II dC. Museu Nacional Arqueològic de Tarragona)

ANTI-NOOS

Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012

Instal·lació de 56 càmeres obscures cilíndriques

A partir de l'estàtua d'Antínous (MNAT 45406). (Procedent de la Vil·la romana dels Munts. Marbre blanc, 98 x 30 x 18 cm. Mitjan segle II dC. Museu Nacional Arqueològic de Tarragona)

Sèrie APOL·LO (MNAT 470)

Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012

Paper Baryta 40x40 cm
A partir de càmera obscura 40x40 cm

Sèrie APOL·LO SOLAR
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Paper Baryta 40x40 cm

Sèrie ROSTRES
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Paper Baryta 40x40 cm
A partir de càmera obscura 40x40 cm

Sèrie SEMBLANTS
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Paper Baryta, 40x40 cm
A partir de càmera obscura 9 x 12 cm

Sèrie APOL·LO LUNAR
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Paper Baryta, 40x40 cm
A partir de càmera obscura 9x12 cm

Sèrie APOL·LOGRAMES
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Paper Baryta, 40x40 cm
Fotografia sense càmera obtinguda al laboratori.

CAPS D'APOL·LO
Ramón Casanova & Jorge Egea, 2012
Reproduccions realitzades a partir de motlles i contramotlles del cap d'Apol·lo (MNAT 470)
Resina epoxídica, pa de plata, pa d'or sobre resina acrílica, paper de seda, paper d'alumini i argila refractària blanca.

EL VIATGE D'APOL·LO

Israel Ariño

Ja des dels seus orígens, la fotografia pertany a l'univers d'allò màgic, de l'il·lusori. La meua proposta s'ha basat -com un oracle- en la incorporació d'allò poètic a través dels aspectes fonamentals de la llum, a fi de crear un petit fil argumental capaç de captar l'extraordinari, l'estrany, el singular. Tot això per mitjà de la figura d'Apol·lo -déu de la llum i el sol-, dels seus atributs i dels seus símbols.

Cada una de les fotografies forma part d'una sèrie que, quan es considera en el seu conjunt, crea una sensació de deriva, de flotació. Ens situa enmig d'un viatge, encara que la persona que el percep té un sentiment confús, més semblant al record, a una cosa que ja ens ha passat i que per això mateix no és necessari narrar. Potser tornar a somiar-ho...

Imatges de la sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Gelatina-bromur de plata
Tarragona, 2012

APOL·LO MUSAGETES (*Se non è vero è ben trovato*)

Xavier Mulet

La curiosa història del déu Apol·lo i la seva relació amb les muses com pretext per fer una galeria de retrats que uneixen present, passat i futur. Excusa també per parlar, entre moltes altres coses, de l'estrany poder que emana de les velles fotografies i del paper del museu; de la seva tasca com a contenidor i difusor d'informació, i de com la canalitza i la difon.

Molts anys abans que la humanitat trobés la manera de fixar una imatge fotogràfica, ja era experta en tintar i fixar els colors en els teixits. Plantes tintorials i mordents (el fixador) eren utilitzades per aconseguir colors vius i duradors. En els acabats de les meves fotografies he utilitzat una part d'aquesta teoria amb la intenció de donar a la imatge un pòsit temporal. Herbes com el té, el poliol menta o la camamilla són perfectes per aconseguir tons diferents. Algunes taques puntuals s'han aconseguit amb espècies, plantes herbàcies com la cúrcuma o la *páprika* (pebre mòlt). He utilitzat, també, algues seques per una distribució irregular, que a l'hidratar-se proporcionen reserves en les diferents capes de colors. El comú denominador de totes elles és que són productes de consum alimentari humà.

Apol·lo

Apol·lo déu de la llum i del sol; la veritat i la profecia; el tir amb arc; la medicina i la curació; la música, la poesia i les arts entre d'altres. Fill de Zeus i Leto (Latona) i germà bessó de la caçadora verge Àrtemis. També era vist com un déu que podia portar la malaltia i la plaga mortal, a més de tenir el poder de curar-la.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Apol·lo

Apol·lo o Febos

Condueix el carro del Sol i és considerat moltes vegades com el mateix Sol. Com a cap de les Muses (Apol·lo Musagetes) i director del seu cor actuava com a déu patró de la música i de la poesia.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Apol·lo

En l'època hel·lenística, especialment durant el segle III aC, va passar d'*Apollo* *Helios* a ser identificat pels grecs amb Hèlios, déu del sol, i de forma semblant la seva germana es va equiparar amb Selene, deessa de la lluna.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Cal·líope

Como les altres muses, Cal·líope "la de la bella veu" és filla de Zeus i Mnemòsine, és la musa de la poesia èpica i de l'eloqüència, se la considerava com la musa de la inspiració profètica. Molt sovint se la representa en posició oratòria; la mà dreta amb el dit índex i el del mig estesos.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Cal·líope

Patrocinava la poesia heroica, en ocasions ostenta en una de les seves mans una trompeta o els poemes en tauletes per ser recitats.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Cal·líope

Segons Homer inspirava l'epopeia; Plató diu que és patrona de l'eloqüència; en temps romans van ser fixades les seves atribucions com a musa de la poesia èpica. Es diu que Cal·líope va quedar encisada d'Hèracles i li va ensenyar la manera de reconfortar els seus amics cantant en els banquets.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Urània

En la mitologia grega, Urània -en grec "celestial" - és la musa de l'astronomia i l'astrologia. Comunament se la representa vestida de blau, color que representa la volta celeste.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Urània

Musa de l'astronomia, té a prop seu un globus terraqüi, que mesura amb un compàs que porta a una de les seves mans. Als seus peus es troben escampats alguns instruments de matemàtiques, raó per la qual alguns la consideren de forma tàcita, com a musa de les matemàtiques i de totes les ciències exactes.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Polímnia

En grec, "la de molts himnes" - és la musa de la poesia-lírica-sacra, és a dir, la dels cants sagrats. També se la considera com la musa de la retòrica, de la geometria i de la pantomima, això és, la mímica. Se l'acostuma a representar tota vestida de blanc, reclinada o recolzant el colze sobre un pedestal o una roca, en actitud de meditació (pensant) amb un dit posat a la boca.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Polímnia

Segons Horaci, inspiradora dels cants als herois. Els romans van interpretar el

gest del dit sobre els llavis, com exigint silenci i li van atribuir la protecció de la pantomima. Va ser la musa que va ensenyar l'agricultura als homes.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Talia

Era la musa de la comèdia i de la poesia bucòlica o pastoril. Se la representava generalment com una jove riallera, d'aspecte eixerit i mirada burleta. Ella presidia les diversions rústiques i les mascarades dionisiàques campestres, que van ser l'origen del drama còmic.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Erato

Segons Plató, el nom d'Erato deriva possiblement d'*éros* (amor ardent). La mateixa paraula *eratós* significa amant, enamorat. És la musa de la poesia amatòria i se l'acompanya invariablement de la cítara.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Erato

Inspirava la poesia lírica i amorosa. Des del Renaixement, se la representa coronada amb murta i roses, portant una petita lira o una cítara entre les seves mans. En altres iconografies se la representa portant una fletxa d'or, com a reminiscència de l'*'eros'*.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Erato

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Euterpe

Possible Euterpe. Del grec *eu-térpoo* (esbargexo, diverteixo, alegre); "La molt plaent", "la d'agradable geni" o "la de bon ànim", és la Musa de la música, té per atributs les dues flautes que es tocaven simultàniament, en disposició variada.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Clio

Presidia la Història i la poesia heroica. Se l'acostuma a representar com una noia coronada amb llorers, portant una trompeta a la mà dreta i un llibre de Tucídides a l'esquerra o tauletes obertes i estilet a les mans. En altres representacions molt més clàssiques es representa Clio portant a la seva mà esquerra un rotlle de paper i als seus peus, una *capsa* o caixa per guardar rotlles.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Melpomene

En grec, "la melodiosa". És una de les dues muses del teatre. Inicialment era la Musa del Cant, de l'harmonia musical, però va passar a ser la musa de la Tragèdia com és actualment reconeguda.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Melpomene

Homer li atribueix la invenció de la tragèdia. Se la representa recolzada sobre una maça (la clava) al costat de la seva cama dreta, per indicar que la tragèdia és un art molt difícil que exigeix un geni privilegiat i una imaginació vigorosa.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Melpomene

Musa de la Tragèdia. En algunes llegendes apareix com a mare de les sirenes, el pare de les quals seria Aqueloo o Forcis, el pare de les Gorgones. A una de les seves mans sosté un ceptre i una corona, a l'altra, un punyal. Es troba envoltada de fortaleeses, armes i llorers i a la seva arrogància s'uneix la tristesa de la solitud.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Melpomene

Associada a Dionís, inspira la tragèdia, se la representa ricament vestida, amb semblant greu i mirada severa, generalment porta a la mà una màscara tràgica com a principal atribut, en altres ocasions empenya un ceptre o una corona de pàmpols, o bé un punyal ensangonat.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Melpomene

Un mite explica que Melpomene tenia totes les riqueses que podia tenir una dona, la bellesa, els diners, els homes, i malgrat tenir-ho tot no podia ser feliç. És el que porta al verdader drama de la vida, tenir-ho tot no és suficient per ser feliç.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Terpsícore o Terpsícores

"La que delecta en la dansa". Presidia els cors de cant i dansa i se la invocava com a inspiradora de la poesia lírica.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Terpsícore

Dirigia la dansa però també és la musa del cant. El seu aire jovial, la seva esveltesa, la seva actitud lleugera, algunes garlandes de flors i una lira són els seus atributs.

En algunes llegendes, Terpsícore, com la mare, junt amb Aqueloo o Forcis,

com el pare, apareixen com els progenitors de les sirenes, divinitats marines dotades d'una meravellosa veu que van gosar competir amb les muses, que les van derrotar i van arrencar les seves plomes. Avergonyides, les sirenes es van retirar a les costes de Sicília on, amb el seu cant, exercien una atracció tan poderosa sobre els mariners que aquests no podien evitar que els seus navilis s'estavellessin contra les roques.

Gelatina de plata tintat amb procediments vegetals.

Xavier Mulet, 2012

Frontal del sarcòfag d'Apol·lo i les nou muses

Representa el déu Apol·lo al centre amb les nou muses. D'esquerra a dreta: Clio amb un llibre, Euterpe tocant la flauta, Talia amb una màscara, Melpomene amb una màscara, Apol·lo, Erato tocant la cítara, Terpsícore tocant la lira, Cal·líope orant, Urània amb un globus a la mà i Polímnia pensant. Marbre blanc, 64 x 209 x 10 cm. Segle II dC.

Museu Diocesà de Tarragona. Núm. Inv. 3854

El catàleg

S'ha editat un catàleg que conté tota la informació sobre l'exposició, a més de tres textos introductoris sobre el tema.

El primer, "Dins un Forat Negre, hi ha Llum", del conegut artista i teòric anglès de la pintura i la fotografia Christopher Bucklow. El segon, "El culte a Apol·lo al Mediterrani antic" de Mª Cruz Cardete del Olmo, professora d'Història Antiga de la Universidad Complutense de Madrid i especialista en el tema. El tercer, "Vers l'origen de la imatge" de Ramón Casanova i Jorge Egea, professors de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona i directors de l'equip The Crossing Lab, generadors del projecte.

Autors: Tarrats, F., Bucklow, C., Cardete, M. C., Casanova, R. Egea, J., Ariño, I. I Mulet, X.

Títol: SOTTO LUCE. Apol·lo, llum i imatge.

Editor: Museu Nacional Arqueològic de Tarragona. Tarragona, 2012

24 x 22 cm; 168 pàgines; il. b/n i color.

ISBN: 978-84-938127-0-6

Israel Ariño (Barcelona, 1974)

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Cursa estudis de fotografia en diferents escoles entre 1992 i 1998. A partir del 2001, s'instal·la definitivament com a professional en el camp de la imatge, repartint el seu temps entre la docència -a la Facultat de Belles Arts i altres centres especialitzats de Barcelona- i la producció d'obres no comercials.

www.israelarino.com

Ramón Casanova (Monforte de Lemos, 1974)

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, investiga en la tesi doctoral "L'Epifania de la Imatge". Treballa com a professor a la Facultat de Belles Arts de Barcelona i a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya. Ha exposat àmpliament la seva obra fotogràfica centrada en la recerca de la llum.

www.ramoncasanova.com

Jorge Egea (Saragossa, 1975)

Doctor en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Des de la seva dedicació primordial al modelat de la figura i la tradició clàssica del nu, investiga en els principis fotogràfics com a formalització en els límits dels quals conflueixen llum i material. Ha exposat la seva obra en diversos països d'Europa, als Estats Units i al Japó.

www.jorgegeea.com.

Xavier Mulet (Barcelona 1961)

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona en l'especialitat de Fotografia, Cinema i Vídeo. Treballa des de 1984 en producció, disseny i muntatge d'exposicions, alternant-ho amb conferències i cursos de fotografia. El seu treball fotogràfic gira entorn de la relació del viatge i el paisatge, entenent el viatge com un estat anímic especial, on s'aguditza la percepció. Els seus darrers projectes tenen una important influència literària.

www.xaviermulet.com

Exposició SOTTO LUCE. Apol·lo, llum i imatge

Projecte

The Crossing Lab (Ramón Casanova & Jorge Egea) en col·laboració amb Israel Ariño i Xavier Mulet

Organització

Museu Nacional Arqueològic de Tarragona

Direcció

Francesc Tarrats Bou

Coordinació

Pilar Sada

Documentació

Montserrat Perramon
Josep Anton Remolà
Pilar Sada

Textos

Israel Ariño
Ramón Casanova
Jorge Egea
Xavier Mulet

Col·laboració en el projecte:

Adrián Arnau (Construcció i muntatge càmeres obscures)
David Martínez (Elaboració de càmeres obscures)
Dani Pujalte (Fotografies i laboratori analògic)

Traducció i revisió textos

Montserrat Perramon
Cori Ribó
Pilar Sada
Paul Turner

Disseny gràfic

Marc Valls

Fotografia

Gemma Jové

Muntatge

Museu Nacional Arqueològic de Tarragona / The Crossing Lab

amb la col·laboració de:

Angle
Digital Color
Fusteria Prabe
Manterola. División Arte
Maud, Gran Format
Montse Noguera
Successors de J. Moncunill, SL
Urbinox

Urigrup

Agraïm la col·laboració de:

Museu Diocesà de Tarragona

Miquel Barbarà Anglès

Sofia Mata de la Cruz

Joan Muñoz (Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya)

Glòria Scatti (Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya)

Fotografies

1 - **Apol·lo Solar**

Ramón Casanova & Jorge Egea

2 - **Efígies d'Apol·lo**. Instal·lació (detall)

Ramón Casanova & Jorge Egea

3 - **Anti-Noos**. Instal·lació

Ramón Casanova & Jorge Egea

4 - **Anti-Noos**. Instal·lació (detall)

Ramón Casanova & Jorge Egea

5 - **Apol·lo-Bacus**. Instal·lació

Ramón Casanova & Jorge Egea

6 - **Apol·lo-Bacus**. Instal·lació (detall)

Ramón Casanova & Jorge Egea

7 - **Apol·lo Lunar**

Ramón Casanova & Jorge Egea

8 - **Semblants**

Ramón Casanova & Jorge Egea

9 - **Sèrie *El Viatge d'Apol·lo***

Israel Ariño

10 - **Sèrie *El Viatge d'Apol·lo***

Israel Ariño

11 - **Sèrie *El Viatge d'Apol·lo***

Israel Ariño

12 - **Sèrie *El Viatge d'Apol·lo***

Israel Ariño

13 - **Sèrie *El Viatge d'Apol·lo***

Israel Ariño

14 - **Apol·lo**

Xavier Mulet

15 - **Cal·líope**

Xavier Mulet

16 - **Urània**

Xavier Mulet

17 - **Polímnia**

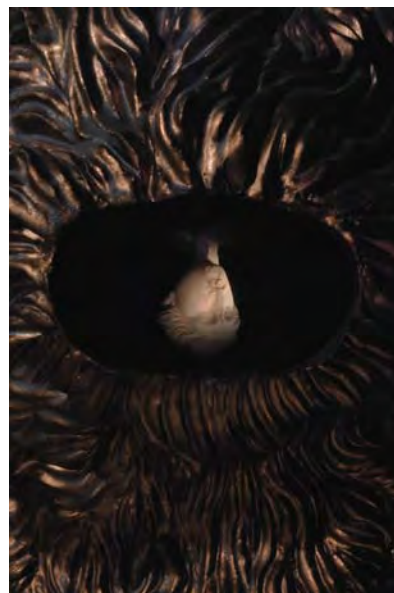
Xavier Mulet

18 - **Erato**

Xavier Mulet

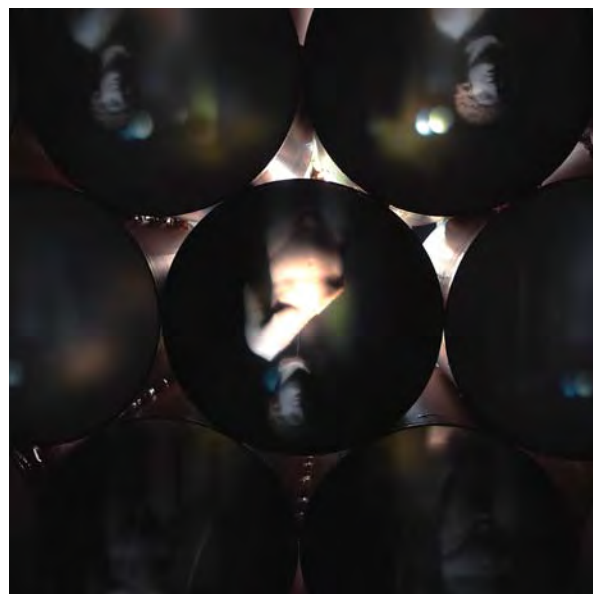
1 - **Apol·lo Solar**
Ramón Casanova & Jorge Egea

2 - **Efigies d'Apol·lo. Instal·lació (detall)**
Ramón Casanova & Jorge Egea

3 - **Anti-Noos. Instal·lació**
Ramón Casanova & Jorge Egea

4 - **Anti-Noos. Instal·lació (detall)**
Ramón Casanova & Jorge Egea

5 - **Apol·lo-Bacus**. Instal·lació
Ramón Casanova & Jorge Egea

6 - **Apol·lo-Bacus**. Instal·lació (detall)
Ramón Casanova & Jorge Egea

7 - **Apol·lo Lunar**
Ramón Casanova & Jorge Egea

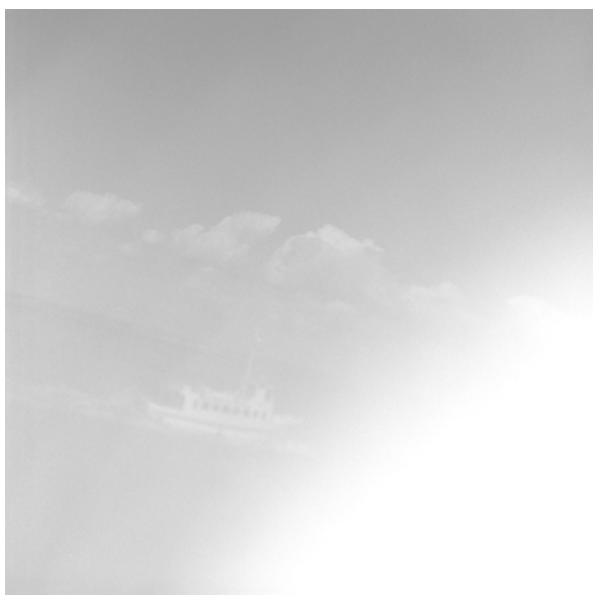
8 - **Semblants**
Ramón Casanova & Jorge Egea

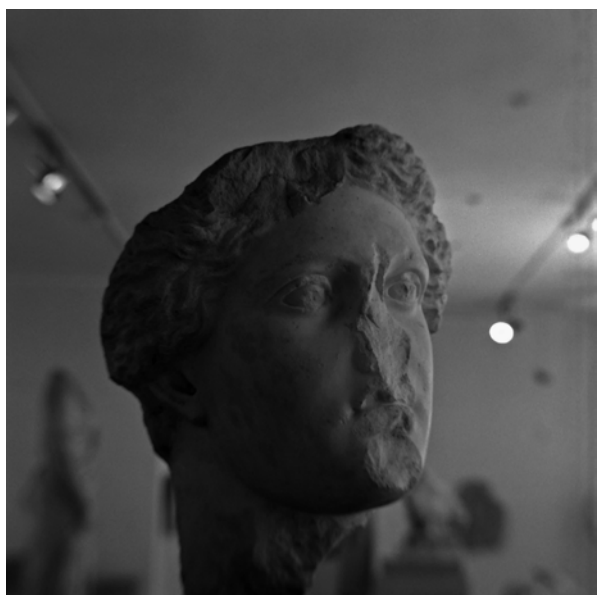
9 - Sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Israel Ariño

10 - Sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Israel Ariño

11 - Sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Israel Ariño

12 - Sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Israel Ariño

13 - Sèrie *El Viatge d'Apol·lo*
Israel Ariño

14 - **Apol·lo**
Xavier Mulet

15 - **Cal·líope**
Xavier Mulet

16 - **Urània**
Xavier Mulet

17 - Polímnia
Xavier Mulet

18 - Erato
Xavier Mulet

